YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

27 päivänä helmikuuta 2002 *

Asiassa C-46/01,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään H. Støvlbaek ja R. Amorosi, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Italian tasavalta, asiamiehenään U. Leanza, avustajanaan avvocato dello Stato M. Fiorilli, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut polykloorattujen bifenyylien ja polykloorattujen terfenyylien käsittelystä (PCB ja PCT) 16 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/59/EY (EYVL L 243, s. 31) 11 artiklan ja 4 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole laatinut eikä toimittanut komissiolle 16.9.1999 mennessä kyseisissä artikloissa tarkoitettuja suunnitelmia, pääpiirteittäisiä suunnitelmia ja yhteenvetoja inventaarioluetteloista,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja S. von Bahr sekä tuomarit D. A. O. Edward ja C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: P. Léger,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 6.12.2001 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY 226 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 2.2.2001 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut polykloorattujen bifenyylien ja polykloorattujen terfenyylien käsittelystä (jäljempänä PCB ja PCT) 16 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/59/EY (EYVL L 243, s. 31) 11 artiklan ja 4 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole laatinut eikä toimittanut komissiolle 16.9.1999 mennessä kyseisissä artikloissa tarkoitettuja suunnitelmia, pääpiirteittäisiä suunnitelmia ja yhteenvetoja inventaarioluetteloista.

2 Direktiivin 96/59/EY 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Tämän direktiivin päämääränä on jäsenvaltioiden PCB:n valvottua käsittelyä, PCB:tä sisältävien laitteiden puhdistamista tai käsittelyä ja/tai käytetyn PCB:n käsittelyä koskevan lainsäädännön lähentäminen, jotta ne voitaisiin tehdä kokonaan vaarattomiksi tämän direktiivin säännösten perusteella."

3 Direktiivin 96/59/EY 4 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Jäsenvaltioiden on varmistettava 3 artiklan noudattamiseksi, että inventaariot tehdään laitteista, joiden PCB-määrät ylittävät 5 dm^3, ja niiden on toimitettava komissiolle yhteenveto tällaisesta inventaarioluettelosta kolmen vuoden kuluessa tämän direktiivin antamisesta. Voimakondensaattorien osalta 5 dm^3:n taso käsittää koko yhdistelmän kaikki erilliset elementit."

4 Direktiivin 96/59/EY 11 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Jäsenvaltioiden on kolmen vuoden kuluessa tämän direktiivin antamisesta laadittava:

— suunnitelmat inventaarioluettelossa olevien laitteiden ja niiden sisältämän PCB:n puhdistamiseksi ja/tai käsittelemiseksi

— pääpiirteittäinen suunnitelma 4 artiklan 1 kohdan mukaiseen inventaarioluetteloon kuulumattomien 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen laitteiden keräämiseksi ja myöhemmäksi käsittelemiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä suunnitelmista ja pääpiirteittäisistä suunnitelmista komissiolle viipymättä."

5 Koska Italian tasavalta ei ollut laatinut direktiivin 96/59/EY 11 artiklassa ja 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja suunnitelmia, pääpiirteittäisiä suunnitelmia ja yhteenvetoja inventaarioluetteloista eikä ollut toimittanut komissiolle näitä asiakirjoja, komissio aloitti EY 226 artiklassa tarkoitetun menettelyn. Komissio kehotti virallisella huomautuksella Italian tasavaltaa esittämään huomautuksensa ja lähetti tämän jälkeen 3.8.2000 Italian tasavallalle perustellun lausunnon, jossa se kehotti tätä toteuttamaan lausunnon noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa sen tiedoksiannosta. Koska Italian tasavalta ei vastannut tähän perusteltuun lausuntoon, komissio nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen.

6 Kanteessaan komissio väittää, että Italian tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 96/59/EY 11 artiklan ja 4 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole laatinut eikä toimittanut komissiolle 16.9.1999 mennessä kyseisissä artikloissa tarkoitettuja suunnitelmia, pääpiirteittäisiä suunnitelmia ja yhteenvetoja inventaarioluetteloista.

7 Italian hallitus väittää ensinnäkin, että direktiivi 96/59/EY on saatettu osaksi Italian oikeusjärjestystä 22.5.1999 annetulla asetuksella nro 209 (Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana nro 151, 30.6.1999, s. 23). Tämän asetuksen 3 §:n mukaan sellaisten laitteiden haltijoiden, joiden PCB-määrät ylittävät 5 dm^3, voimakondensaattorit mukaan lukien, on tehtävä ilmoitus kaksi kertaa vuodessa. Direktiivin 96/59/EY 4 artiklassa tarkoitettu inventaario ja yhteenveto inventaarioluettelosta piti laatia juuri näiden ilmoitusten perusteella. Italian hallitus on kuitenkin myöntänyt, ettei ilmoittamisvelvollisuutta ole vielä noudatettu.

8 Italian hallitus väittää toiseksi, että direktiivin 96/59/EY 4 artiklan 1 kohdassa ja 11 artiklassa tarkoitettujen asiakirjojen lähettämiselle vahvistettujen määräaikojen ylittäminen johtuu siitä, että täydellisen, olemassa olevaa PCB:tä koskevan inventaarion tekeminen oli ollut vaikeaa, koska standardoituja menetelmiä, joiden avulla PCB-esiintymät voitaisiin analyyttisesti määrittää, ei ollut vahvistettu. Direktiivin 96/59/EY 2 artiklan mukaisen PCB:tä koskevan yhteisön määritelmän piiriin kuuluvien aineiden esiintymisen yhtenäisen arvioimisen kannalta välttämättömät standardoidut menetelmät analyysien suorittamiseksi on vahvistettu vasta PCB-yhdisteiden määrittämiseen käytettävien kahden vertailumenetelmän vahvistamisesta direktiivin 96/59/EY 10 artiklan a kohdan mukaisesti 16 päivänä tammikuuta 2001 tehdyllä komission päätöksellä 2001/68/EY (EYVL L 23, s. 31).

9 Komissio toteaa vastauksenaan, että direktiivin 96/59/EY 10 artiklan a kohdan nojalla, ennen kuin se oli vahvistanut sellaiset mittausten vertailumenetelmät, joiden avulla saastuneiden aineksien PCB-pitoisuudet voitiin määrittää, mittaukset oli tehty käyttämällä kyseisessä valtiossa tai Yhdysvalloissa voimassa olevia analysointimenetelmiä. Näin ollen jäsenvaltioissa tähän saakka sovellettujen olemassa olevien menetelmien ansiosta se, ettei eurooppalaista vertailumenetelmää ollut vahvistettu, ei ollut milloinkaan estänyt jäsenvaltioita laatimasta direktiivissä 96/59/EY edellytettyä aineistoa. Komission mukaan Italian hallituksella oli ollut mahdollisuus toimia samalla tavalla.

10 Aluksi on syytä todeta, että Italian hallitus itse myöntää, ettei se ole noudattanut velvollisuutta laatia ja toimittaa komissiolle direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yhteenvetoa inventaarioluettelosta sekä direktiivin 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua suunnitelmaa inventaarioluettelossa olevien laitteiden ja niiden sisältämän PCB:n puhdistamiseksi ja/tai käsittelemiseksi ja pääpiirteittäistä suunnitelmaa kyseiseen inventaarioluetteloon kuulumattomien laitteiden keräämiseksi ja myöhemmäksi käsittelemiseksi. Italian hallitus on 30.3.2001 esittämässään vastineessa todennut, ettei tätä velvollisuutta ole vieläkään noudatettu.

11 On kuitenkin syytä tutkia, voidaanko tätä viivästymistä perustella sillä, kuten Italian hallitus väittää, että eurooppalaiset mittausten vertailumenetelmät, joiden

avulla saastuneiden aineksien PCB-pitoisuudet voitiin määrittää, vahvistettiin vasta 16.1.2001.

12 Tältä osin on huomioitava, että direktiivin 96/59/EY 10 artiklan a kohdan nojalla ennen kyseessä olevien vertailumenetelmien määrittelemistä toteutetut mittaukset pysyvät voimassa.

13 Näin ollen direktiivissä 96/59/EY annettiin jäsenvaltioille nimenomainen lupa jatkaa omien mittausmenetelmien soveltamista PCB-pitoisuuksien määrittelemiseen ilman, että tarpeellisten analyysien laatimista varten olisi pitänyt odottaa sitä, että eurooppalainen mittausten vertailumenetelmä vahvistetaan. Italian hallituksen esittämää perustelua ei siis voida hyväksyä.

14 Tästä seuraa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 96/59/EY 11 artiklan ja 4 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole laatinut eikä toimittanut komissiolle 16.9.1999 mennessä 11 artiklassa tarkoitettuja suunnitelmia ja pääpiirteittäisiä suunnitelmia ja 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yhteenvetoa inventaarioluetteloista.

Oikeudenkäyntikulut

15 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut, että Italian tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ja koska Italian tasavalta on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Italian tasavalta ei ole noudattanut polykloorattujen bifenyylien ja polykloorattujen terfenyylien käsittelystä (PCB ja PCT) 16 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/59/EY 11 artiklan ja 4 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole laatinut eikä toimittanut Euroopan yhteisöjen komissiolle 16.9.1999 mennessä 11 artiklassa tarkoitettuja suunnitelmia ja pääpiirteittäisiä suunnitelmia ja 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yhteenvetoa inventaarioluetteloista.**

2) **Italian tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

von Bahr Edward Timmermans

Julistettiin Luxemburgissa 27 päivänä helmikuuta 2002.

R. Grass

kirjaaja

S. von Bahr

neljännen jaoston puheenjohtaja